

Nu, aan pathos mankeert het Booy niet. Het mankeert hem alleen aan koers, J. H. K. — dat is: „Ick hou koers“, vignet van den uitgever J. H. Kok, Maar Barth haalt daar een streep door.

Maar allicht rekent Booy nu ook Adolphus Venator onder degenen, die hem na de leetuur „onder de modder-spuut zetten“ (187). Zoo ja, hij gunne ons ook een beetje „pathos“, — met verstand. Want als deze zoon van kerkvader Barth vertelt: „Ik droom de droom van een kerk, die hij visioenen leeft“ (278), dan herinneren wij — jij en ik — ons, dat kerkvader Paulus, op den macedonischen man in rechten koers afgestevend, aan Corinthe geschreven heeft: wat halen jullie in je dronken kop? Bij visioenen leven? Menschen, dat wordt een oordeel — 1 Corinthe veertien.

Maar 't is waar: als K. S. daarover schrijft in Catechismus III, aflevering 4, dan zeggen de promotoren van Barth in het waagschaal-verdoemende orgaan „In de Waagschaal“: K. S. is gek geworden.

De Heer Booy drómt (278) van een „gereformeerde mens, die willic is, ook in eigen kring impopulair te zijn“. Maar als hij er een tegenkomt in levenden lijve, zegt hij: is hij soms bij geweest, toen de zeer populaire kompas-vernieler „Van der Leeuw uit Den Haag naar Groningen teruggestuurd werd“? Heeft hij soms ook toen „in de handen gewreven“? Dan lust ik hem niet. Want de koers van Booy is: niet met lui in zee, die eerst „principeel willen denken, denken, denken“ (278) over den koers.

En daarom zal 't nieuwe boek: „Gereformeerden, waarheen?“ niets kunnen beginnen. Ze kunnen niet meer overweg met de vraag van Lindeboom: „waar zijn wij, en waar gaan wij heen“? Ze noemen die eerste vraag „een laatste praalabele kwestie“ — een querulanten-kerkbode-vraag.

Jammer, dat ook een man als mr A. Bouman zijn naam aan dit koers-verdoemende boek gegeven heeft. Klokken- en orgelraden zijn mooi — maar als de preek en de kerkbode verdwijnen, staan orgels en klokken te verroesten — eer we 't weten.

Hartelijk gegroet — en luid de klok voor een preek van kerkvader Paulus — en geen ander. Steeds je

ADOLPHUS VENATOR.

KERKNIEUWS

(Om tijd en onnoodige moeite te besparen, verzoekt de Redactie berichtjes voor deze rubriek rechtstreeks naar de administratie in Goes te zenden.)

Beroepen te:

Semarang, J. Kamphuis te Bunschoten-Spakenburg.
Hamilton en Georgetown (Canada), W. Loopstra te 's-Gravenhage-Loosduinen.

Arum, Garrelweer, Nijmegen, Ten Boer, Nijega-Opeinde-Suameer, Cand. W. G. de Vries te Groningen,
Zutphen, Cand. J. Faber te Amsterdam.

Aangenomen naar:

Doorn-Driebergen, P. Plaatsman te Zuidbroek.

Bedankt voor:

Bilthoven, J. Rijnveld te Bunschoten-Spakenburg.

IJmuiden, J. Waagmeester te Baarn.

Neerlandia (Canada), S. Cnossen te Drachten.

— EDMONTON (Canada). Men schrijft ons:

Zondag 1 Juli was voor ons, Uw broeders en zusters in Edmonton, een dag van groote betekenis. Op dezen Zondag werd Ds J. van Popta verbonden aan de Kerk van Edmonton als Dienaar des Woords.

Ds van Popta werd bevestigd door ouderling A. W. de Leeuw. Deze las een preek voor van Ds P. van Gurp te Musselkanaal. De tekst van deze preek was: 1 Cor. 3:16 en 17. Het thema was: De Nieuw Testamentische gemeente Tempel Gods in den Geest. Ds van Gurp wees ons: 1. op wat de Heere daarin schenkt; 2. op dat, waartoe de Heere ons daardoor roept.

In den tweeden dienst volgde de intrede van Ds van Popta, welke verkondigde de vernanning des Heeren, vervat in 1 Petr. 2:4—5, om te blijven komen tot den levenden Steen, Jezus Christus, om op Hem te worden gebouwd, ten eerste, tot een geestelijk huis; ten tweede, tot een heilig priesterschap.

Na dezen tweeden dienst werd de gemeente toegesproken door afgewaaidegenen van twee Kerken uit de claudis, n.l. Houston en Neerlandia. Deze broeders wezen op de groote daden Gods en op de blijdschap die er is, ook bij de zusterkerken, dat de Kerk van Edmonton nu een Dienaar des Woords uit de hand Gods mocht ontvangen. Zij spraken de hoop uit, dat dit voor heel de Kerk in Canada tot grooten zegen mag worden.

— REFERAAT-P. GROEN. Ten vervolge op de publicatie in „De Reformatie“ betreffende het nummer van „De Poortwake“, waarin opgenomen werd het referaat van den Heer P. Groen over „Onze taak en plaats in de Maatschappij“, vestigen wij er de aandacht op, dat dit referaat ook verschenen is in brochurevorm als speciale uitgave van den Bond.

De prijs van dit keurig uitgegeven boekje, groot 56 blz., is f 0.45 per exemplaar, bij afname van 5 exemplaren f 0.40 per exemplaar.

Het is rechtstreeks te bestellen bij het Bondsbureau, Abstederdijk 315, Utrecht, giro nr 324617.

— GETUIGENIS. De Gereformeerde Kerk te Leerdam zond volgend Getuigenis:

„Aan de Raad der Ned. Herv. Gemeente, Eerwaarde Kerkeraad,

De aanleiding van ons schrijven aan U is de invoering der nieuwe Kerkorde der Nederl. Hervormde Kerk op 1 Mei l.l. Dit gebeuren is in de samenkomst in de Nieuwe Kerk te Amsterdam door de scheidende praeses, Ds H. J. P. Weeseldijk, getypeerd als een „terugkeer tot de presbyteriale kerkorde“. De nieuwe kerkorde „effectueert“ volgens hem „de reorganisatie der Kerk en hergeeft haar haar presbyteriaal karakter en bedoelt de Kerk opnieuw Kerk van Jezus Christus te doen zijn, vergaderd rondom het Woord. Het zal nu moeten gaan om de strijd voor

de Waarheid en om de zielen, om alles te verzamelen rondom Jezus Christus“ (verslag Trouw, 2 Mei '51).

Er is nog een andere reden waarom we ons tot U wenden. Inmers in de Acte van Afscheiding of Wederkeer van 1834, van Utrum, is uitgesproken krachtens art. 28 en 29 der Nederlandse Geloofsbelijdenis, dat de ondertekenaars geen gemeenschap meer willen hebben met de Nederl. Hervormde Kerk, totdat deze terugkeert tot de waarachtige dienst des Heeren. De Afscheiding van '34 was dus tevens een belofte van wederkeer, zodra de Ned. Herv. Kerk zich zou reformaten naar het Woord des Heeren.

Daar wij ons verbonden gevoelen aan de eed van onze vaders, hebben wij met grote spanning de reorganisatie, zoals die zich de laatste jaren binnen de Ned. Herv. Kerk voltrok, gadeslagen. Wij willen niet verheelen, dat we door de uitkomst bitter zijn teleurgesteld en ons daarom gedrongen gevoelen een ernstig woord tot U te richten. Wij geloven n.l., dat de reorganisatie geen reformatie is, maar een voortgaande deformatie. Op een enkel punt willen we dit nader toelichten:

1. In art. 10, het artikel, dat handelt over het belijden der Kerk, zegt de Nieuwe Kerkorde, dat de Kerk belijdenis doet „in gemeenschap met de belijdenis der vaders.....“. De ambten, vergaderingen, organen en bedieningen zijn gehouden in al hun spreken en handelen zich te bewegen in deze weg van het belijden der Kerk.

Het komt ons voor, dat deze formulering een scheiding tussen getrouwheid aan de leer en getrouwheid aan de Heer begunstigt. Terecht schreef Prof. Dr J. Severijn in de Waarheidsvriend: „Het thans aangenomen artikel 10 spreekt wel van gemeenschap met de belijdenis der vaders en zegt ook wel, waarin die belijdenis is vervat — o.a. in de drie formulieren — maar het blijft de belijdenis der vaders en wordt niet verklaard de belijdenis der Hervormde Kerk te zijn, laat staan tot uitdrukking te brengen, dat zij in haar handelen aan die belijdenis gebonden is..... Beoordeeld naar deze dingen is er inderdaad aanleiding om bezorgd te zijn over de toekomst van de Hervormde Kerk. Wij weten en geloven, dat God Zijn Kerk in stand houdt, maar dat betekent nog niet, dat Hij de Hervormde Kerk in stand houdt“.

Niet minder juist schreef Ds J. Taverne, Ned. Herv. predikant te Minnertsma (Friesch Dagblad, 3 Febr. '51): „Deze weg van het belijden lijkt oppervlakkig niet zo kwaad. (In „dankbare“) gehoorzaamheid aan de Heilige Schrift als de bron der prediking en enige regel des geloofs..... in gemeenschap met de belijdenis der vaders“), maar dit in zekere zin goede uitgangspunt is niet voldoende om de weg van het belijden nauwkeurig te bepalen; zodat ook het eindpunt van deze weg helemaal niet zeker is en slechts aangewezen wordt door de vage bepalingen, dat deze belijdenis zich uitstrekt tot de „Zelfopenbaring van den Drieëenigen God“ en van „Jezus Christus het Hoofd der Kerk en Heer der Wereld“. Weliswaar wordt dit beleden..... „levende in de uit de Schrift gepuilde belijdenis der vaders“, doch niet alleen komt hier het oude „quia“ of „quatenus“ om de hoek kijken („omdat“ of „voorzover“ ze uit de Schrift geput is), maar ook is het niet waar, dat de Herv. Kerk uit de belijdenis der vaders leeft, zij weigert die belijdenis als zodanig te erkennen en wijkt voor het merendeel van het wezen zowel als van de letter op de meeste punten af“.

Wij menen hier niet veel aan toe te hoeven voegen. Openlijk is toegegeven: „dat de dynamische opvatting van de functie der belijdenisgeschriften inderdaad de bedoeling is“ (Ds A. J. Bronkhorst, Op weg naar een nieuwe Kerkorde, 1945, p. 57). Het is kennelijk de bedoeling van art. 10 om ruimte te maken voor een belijden, dat enkel historisch verbonden is met de oude Belijdenis, maar in feite er zich van verwijdt.

Hoe anders de Nederl. Geloofsbelijdenis! („door de reformatie geschonken aan de Kerk der Nederlanden“). Het opschrift hiervan luidde in de uitgave van Cornelissen, officieel goedgekeurd door de Synode van 's-Gravenhage 1583: „Ware Christelijke Belijdenisse. Inhoudende de Hoofdsomme der leere van Godt ende d' eeuwige salicheit der Zielen“. Hieruit blijkt dus, dat de Ned. Geloofsbelijdenis geen scheiding voorstond tussen getrouwheid aan de Heer en getrouwheid aan de leer, maar onder woorden wilde brengen de inhoud van het Zaligmakend geloof.

Geen belijden zonder belijdenis!

2. Art. 10 zegt voorts: „de Kerk weert al wat haar belijden weerspreekt“. Maar wat zegt dit? Het belijden wordt losgemaakt van de belijdenis, terwijl volgens ord. 11 in ieder geval de eerste 10 jaar geen tucht zal worden geoeft. Naar ons gevoelen is dit ruineus voor de Kerk (vgl. Titus 3:10, 2 Joh. 10, 11; e.a.). Een man als prof. Banning b.v. kan ongehinderd vandaag z'n verderfelijke invloed uitoefenen, verbonden als hij o.a. is aan het instituut „Kerk en Wereld“ en het Herv. Seminarie voor predikanten. Ten aanzien van de realistische opvatting van de lichamelijke opstanding schrijft hij in „De Evangelische Boodschap“ 1946, blz. 74: „We hebben tegen deze laatste onoverkomelijke, godsdienstige bezwaren. Evenmin als wij het feit van de geboorte van Christus als licht der wereld gebonden achten aan de realistisch-biologische opvatting van de geboorte uit de maagd Maria zonder toedoen van een man, evenmin achten wij het feit, dat de Christelijke gemeente zich in haar geloof geleid weet door een levenden, in haar midden presenten en actieven Heer, gebonden aan de realistisch-materiële opvatting, dat hetzelfde lichaam, dat aan het kruishout stierf, na 3 dagen in het graf te hebben gelegen, opnieuw begon te functioneren“. Aarts-ketterijen als deze kunnen onder de huidige kerkorde ongehinderd aan de man gebracht worden.

Dit geldt niet minder van de verderfelijke dwalingen van Karl Barth. Dr van Niftrik kan ongestraft leraren in zijn „Kleine Dogmatiek“ (geschreven op aandrang van de Herv. Raad voor Kerk en School om als leermiddel te dienen voor het godsdienstonderwijs op middelbare scholen) blz. 201: „Het is nu wel duidelijk geworden, dat wij de orthodoxe inspiratie-leer als onmogelijk, ja als doctische dwaling verwerpen..... Wat wilde de oude inspiratie-leer? Zij wilde het woord van de Bijbel stabiliseren tot Gods Woord — dat men heeft — waarop men de handen leggen kan — dat men als zijn waarheidsbezit beschouwen kan — van waaruit men zelfstandig verder redeneren kan — De Bijbel is een menselijk boek,

Dus geen orakelboek, geen orgaan van directe mededeling Gods“.

Het ging ons maar om enige voorbeelden.

In deze tijd, waarin de ethische en rechts-vrijzinnige richting samenvloeden met de Barthiaanse, moet de Kerk der reformatie een pilaar en vastigheid der waarheid zijn. (Zie 1 Tim. 3:15). Het blijkt echter, dat de Herv. Kerk anti-schriftuurlijke en anti-christelijke wolven blijft dullen, die rondgaan om de schapen te verstrooien en te doden.

3. Art. 25 van de nieuwe kerkorde zegt, dat de Hervormde Kerk deelneemt aan de oecumenische arbeid in Nederland en de wereld. Dit verband is tevens gericht op het gemeenschappelijk getuigen en arbeiden in de wereld (Ord. 20). Hiermee heeft de Herv. Kerk kleur bekend: het avallig streven, dat zich in de Wereldraad, etc., openbaart, steunt zij van harte. De opstellers van de nieuwe kerkorde hebben ook uitdrukkelijk toegegeven, dat de reorganisatie van de Herv. Kerk samenhangt met de oecumenische beweging in het algemeen (zie Dr H. Kraemer, „de Nieuwe Koers“ in de Ned. Herv. Kerk, 1946, blz. 36 e.v.). De kerkorde draagt er duidelijk de sporen van: evenals bij de oecumenische beweging wordt het accent gelegd op de daad. Art. 8 over het apostolaat staat vóór art. 10 over het belijden der Kerk! Voorts is de gehele opzet van de kerkorde in naam presbyteriaal, maar in feite hiërarchisch. Dit blijkt uit de ingestelde raden, vooral ook uit het karakter der meerdere vergaderingen. Deze zijn blijkens de nieuwe kerkorde ambtelijke vergaderingen. Zo moge het lijken alsof naar schriftuurlijk kerkrecht de zelfstandigheid der plaatselijke kerk en het koningschap van Jezus Christus, de enige Bisschop der Kerk, geëerbiedigd worden, de werkelijkheid is deze, dat de plaatselijke Kerk een afdeling is van de ene landskerk en de schapen geknecht blijven onder het juk van mensen.

Uit dit alles is het meer dan duidelijk, dat wij de belofte van 1834 nog steeds niet kunnen inlossen.

Wat de ondertekenaars van de Acte van Afscheiding reeds hadden opgemerkt: „het bederf in de Nederlandse Hervormde Kerk, zowel in de vernieling of verloochening van de leer onzer vaders, gegrond op Gods Woord, als in de verbastering van de bediening der Heilige Sacramenten naar de verordening van Christus in Zijn Woord, en in het bijna volstrekte verzuim der kerkelijke tucht, welke stukken allen naar onze Gereformeerde belijdenis art. 29 kenmerken zijn der ware kerk“, hetzelfde constateren wij vandaag in een versterkte maat.

Deze dingen stellen ons niet alleen teleur, maar vervullen ons ook met grote zorg voor U en Uw kinderen. Daarom we in de Naam des HEEREN U oproepen toch te breken met het leven in de ongehoorzaamheid en weder te keren tot de waarachtige dienst des HEEREN. Zegt niet: Wij zijn een vrije plaatselijke Kerk — ons raakt niet wat in het breed verband gezegd wordt en gedaan. Uw aanvaarden van deze nieuwe kerkorde betekent een vrijwillig aangaan van het verbond met alle Ned. Hervormde gemeenten, waardoor ge mede verantwoordelijk zijt geworden voor het bederf over heel de linie. Verschuilt U ook niet achter het camouflagegordijn van de „onzichtbare kerk“. Gij hebt de roeping om een zichtbare stad op de rots van het evangelie te zijn. Daarom hoort ge het compromis in samenwerking met modernen en in kerktregering te haten en zichtbaar de sleutelen des hemels te bedienen.

Wij roepen daarom U, die mede verantwoordelijk zijt voor de toekomst van de kerk van Jezus Christus in deze landen, op om gehoorzaam te gaan staan op het oude fundament van de Kerk der Reformatie: Gods Woord, beleden in de drie formulieren van enigheid. Breekt met de hiërarchie van de nieuwe kerkorde en gaat weer de oude ordening van de nederlandse gereformeerde kerken aanvaarden. Over die gehoorzaamheid — ook al brengt deze het kruis over U! — zal de Heere Zijn zegen gebieden. Blijft gij echter samenwerken met de vijanden des HEEREN, zo komt naar des HEEREN Woord, over U grote toorn (2 Kron. 19:2). In naam van onze Koning roepen wij U daarom op de reformatie ter hand te nemen. God geeft U nog de mogelijkheid daartoe.

In die volstrekte ernst schrijven we U, met de bede, dat de Naam des HEEREN om Uwentwil niet worde gelasterd, maar geëerd en geprezen.

De Raad der Gereformeerde Kerk, in zijn naam:

J. KOK, praeses,
N. D. CLEMENTS, scribe“.

— STICHTING TOT OPRICHTING EN INSTANDHOUDING VAN TEHUIZEN VOOR RUST- EN HERSTELBEHOEVENDEN. Sedert de laatste mededeling werd ontvangen van J. Snijder te Amsterdam een bedrag ad f 1.50 als „een steentje voor het Rusthuis“. Dit was de „eerste steen“.

Hartelijk dank en aanbeyden voor meerdere „steentjes“ in den vorm van giften of collecten.

De penningmeester van genoemde stichting,

JAC. BOSCH Jzn.,

„Deawin“, Cultuurweg P 108, Wezep (Gld.).
Postrekening no. 254331.

VERHUISD:

K. C. VAN SPRONSEN,
van Wilhelminastraat 24,
Goes, naar BERGWEG 89,
Goes.

Boekbinderij VAN KUIJK

Voor al Uw Bindwerk.

Reformatie f 3.75

Catechismus f 2.35

Alle toezendingen onder

rembours.

Zalmstraat 1 - Scheveningen

Medewer:
Prof. P.
K. v. H.
Meulink,
Smilde,

Alle
SCHID
re

INHOU
maar vr
latie of
kerktaal

„We

Paulus
Israël en
de voor
De ap
9:4, wa
ten zijn
heerlijk
dienst G
ren, en t
gaat, de
eeuwighe

Maar
het oude
komen, t
en het v
volk (R
God h
zijn volk
heid van
verworpe
zich nog
Baäl hel
Nu he
en onna
nen tot
Het b
plaatsen
Eerst
gen der
Het r
boodsch
Maar
de synag
En da
Zóó w
(Rom. 1
En de
der heid

Het z
met zek
zagen. I
Gods.
En zij
nomen.
God h
En he
stam ge
Paulu
hoogmoe
„Zoo
wilde ol
des wor
deelnicht
ken.
En ind
want —
(Rom. 1
Daarom
„De tak
worden“